

ראיון עם י.ש אבא של א' מכיתה ד', וא' מכיתה ה'

י: "בעקרון אני כמעט שותף בכל הוועדות של בית-הספר. אני מוביל בוועדת מחשבים, שותף בוועדת כספים, הייתי ב"אמנה" בתחילת הדרך, לא מצליח להיות בהכל. באמנה יחסית יש הרבה הורים. פעיל מאוד בוועדת כספים. בעקרון אלה הם שלושת הוועדות. בפגישה ראשונה של "הנהגה בית-ספרית בקשנו להוביל עוד שני נושאים. הפצנו שאלון להורים שיבחרו מתוך החמישה: חינוך לערכים, משפחה, סמים ואלימות, בעיה של לימוד אנגלית, ערכי היהדות ומסורת. רוצים יותר מסורת. השכונה שלנו מורכבת ברובה מעולים מכל התפוצות. עלה צורך מהורים שחסר להם הממד היהודי, בחוץ לארץ היה להם את זה וכאן במדינה חסר הנושא".

מראיין: "לאיזה נושא התנדבת?"

י: לרוב. אני אסביר לך, זה התחיל מזה שההורים שלי היו גם עולים חדשים. הם לא היו מחוברים לבית-הספר. אבא שלי לא ידע באיזו כתה אני. והחלטתי – לילדים שלי – אני אהיה יותר מעורה. זו הדרך שלי להיות מעורה. אני מחובר לתהליכים בבית-הספר. באתי – ונשבתתי. הרבה מיתוסים התנפצו. הרבה סטיגמות על דעות קדומות התנפצו. עד לפני שלוש שנים גרנו בצרפת. שם הכל בשיטות הישנות, צלצול כל שעה ואז באנו לכרמיאל. יש לי עוד שנתיים בבית-הספר. אלעד בכתה ד' ואני כבר חושב מה יהיה בחטיבה. רקפת בית-ספר קטן, משפחתי. המורות והמנהלת הן ברמה אישית מאוד גבוהות. למורות יש השכלה גבוהה. גיליתי שאנו יכולים כהורים להשפיע בבית-הספר, כולל להשתתף בשעורים כמה שאפשר. אפילו להשפיע על תכני לימוד ואופן הלימוד.

אני פועל למשל בנושא של שותף הקהילה בבית-הספר. לא ידעתי כמה אני יכול להשפיע על בית-הספר. משגילתי, אני כל הזמן פועל. חשבנו שאין מספיק תנועה של הורים בבית-הספר. ואז תכננו איך לשווק את בית-הספר בתוך בית-

הספר. היינו מעט מדי והיה לחץ של זמן. לא השלמנו הכל אבל התהליך היה על-פי שיטות (TQM Total Quality Management). אלה שיטות של ניהול מתקדם. איך נגשים לפתרון בעיה, יש מודל שלם של פתרון בעיה. ניסיתי לגשת לפתרון הבעיה באופן מדעי: למה הורים לא באים לבית-הספר מספיק. העלינו סיבות, ניתחנו, איתרנו את הבעיות העיקריות, ניסינו לתת מענה, לא סיימנו את התהליך, אני מאמין שהשנה ניתן את המענה לעניין. אחד הדברים שהעליתי היה – יום לימודים הפוך. גם בתור גימיק. שהילדים ילמדו אחר-הצהרים וההורים יבואו אתם פעם בשנה. אם ההורים היו רואים פעילויות, חלק מהם היה נשאר לפעול. אם היינו מביאים 100, אז 10 היו נשארים לפעול. זה שיווק של בית-ספר. יש סבירות ש 5% ישארו ויפעלו לפחות. זה עדיין בחיתולים. . . .

היה לי קשה לעכל את השיטות החדשות. אנשים אוהבים להיצמד לדברים מקובעים. לקח לי זמן להפתח. אני עם כמה חברים משוגעים לבית-הספר. אנחנו מקבלים תמיכה של הסגל. אם היה צריך לרוץ לעירייה, ההנהלה תמיד עזרה לנו. לא היה נושא שבו לא נענינו.

בבעיות פדגוגיות הם מטפלים לבד. אני מקבל את זה. כי אני לא איש הוראה. כשהיו מקרים שלא נראו לי בסדר. העליתי את זה, זכיתי לתגובה והייתי מרוצה. תמיד יש הענות, אוזן קשבת, רצון לשתף פעולה. התרשמות שלי, בית-הספר מברך על פעילות כזאת. הם רק מרוויחים מפעילות כזאת. הטיפול במחשבים, המומחים שעוזרים בעבודות, אני כל פעם מופתע לראות דברים חדשים. ברמה הכתתית יש הרבה פעילויות. אני רוצה שיעשו סקר כדי לראות מה הולך בדיוק מבחינת הקהילה. השתתפות הורים באסיפות. בסוף שתהיה תמונה: כמה הורים בקרו בבית-הספר במשך השנה. אני מעריך ש-80% מההורים בקרו בבית-הספר פעמיים בשנה לפחות. צריך לנצל גם את המקרים האלה כדי לערב אותם.

תכנון – פיתוח – ייצור (תפ"י), בית-הספר בכללי, בהרבה מובנים, נשאר בשנות ה-60. אבל לא בית-ספר רקפת, זה משהו אחר, פה מייצרים! יש תהליכים, כל הזמן משפרים ומתקדמים. חלק מההורים לא קורא עברית, אולי צריך לכתוב ברוסית כדי ליצור אתם קשר. בית-הספר הוא אירגון. הכל עובד על דואר אלקטרוני. הקשר השתנה בין אנשים. בתי-הספר בכלל נשארו מפגרים ה-15 שנה אחרי תהליכים שקורים באירגונים אחרים. כאן זה לא כך. הקהילה יכולה לתרום המון. אין סוף למה שהיא יכולה לתרום. הורים מיומנים עם יכולות יכולים להדריך אפילו נושא שלם.

המון קרדיט לרחל נבון ולמורים שהצליחו לקרב את ההורים לבית-הספר. הם כולם פה עובדים בראש אחד. מחברים שילדיהם בבתי-ספר אחרים אני לא שומע שזה כך.

מורה כמכוון ולא כמלמד, גם בנושא הזה לקח לי קצת זמן. כשאני רואה איך ילדים אוספים חומר – זה דומה מאוד למה שעשיתי באוניברסיטה. לילדים שלי זה לא יהיה קשה. כי בנו להם את התשתית הזו. כשאני באתי לאוניברסיטה לא ידעתי איך לעשות עבודה. אני לא נהייתי מהלימודים כמו הילדים שלי. הם הולכים ממש בחשק לבית-ספר”.